

[Ove Hansen.]

Dahlgaard. Jeg synes, hr. Dahlgaard var lidt bitter. Jeg håber, det kun er noget forbigående. Jeg håber, vi kan fortsætte arbejdet i boligudvalget, og jeg håber, det vil være muligt alligevel at forhandle os til rette om mange af de store problemer i fremtiden. Hr. Dahlgaard sagde: ministeren stiller ændringsforslag i udvalget, og vi har ingen indflydelse. Det er jo ikke rigtigt, når man skal holde sig til de faktiske forhold. Det er rigtigt, at ministeren har stillet nogle ændringsforslag. Han har stillet mange. Jeg var glad for mange af ændringsforslagene, fordi jeg synes, de gjorde lovforslaget endnu bedre, men det har man lov at anlægge forskellige betragtninger på. Men udvalget har naturligvis indflydelse. Man kan gå med til ændringsforslagene, man kan gå imod, og man kan måske prøve på at få noget ændret i ændringsforslagene. Vi har også haft nogle samråd med boligministeren, hvor ministeren blev spurgt om de ting, han stillede ændringsforslag om. At man så måske ikke er lige begejstret for dem alle sammen, skulle vel ikke forhindre et flertal i at sige: vi synes, de er dejlige, og derfor kan vi tiltræde dem. Jeg synes altså, man i udvalget har en indflydelse, og sådan skal det naturligvis også være.

Hr. Dahlgaard ønsker lovene gjort tidsbegrænsede. Det kunne jeg egentlig også godt tænke mig, men det er en forudsætning herfor, at vi bliver enige om en langsigtet bolig-løsning. Det er jo ikke let at sige, hvornår en sådan løsning bliver fastlagt.

Det sidste, hr. Dahlgaard gjorde nogle bemærkninger om, var kulegravningsudvalget. Jeg følte det, som om hr. Dahlgaard var utilfreds med, at der var partier, der ikke havde kunnet tiltræde det, vi var blevet enige om i kulegravningsudvalget, og det er da rigtigt. På den anden side vil jeg gerne tilføje, at vi spurgte jo netop partierne, forelagde det i partierne, for at høre deres mening. At de så havde en anden mening, end vi måske ønskede, det skal de nu engang have lov til at have. Det er jo vilkårene i vort demokrati.

Hastrup: Boligministeren henviste til en bemærkning i betænkningen, hvori mindretallet giver udtryk for, at rentesikringsordningen efter deres opfattelse ikke har med-

virket til at gøre byggeriet billigere, men at denne form for støtte i stedet har medvirket til en stigning i byggeomkostningerne. I denne bemærkning ligger jo en konstatering af det rent faktiske forhold, at siden vi fik rentesikringsordningen, er byggeomkostningerne i det sociale byggeri, når man skraber alt andet væk, vitterligt blevet forøget, ikke mindst, det skal jeg erkende, på grund af kvalitetsforbedringer og øget udstyr i de enkelte lejligheder. Man kan vel sige det på den måde, at rentesikringsordningen virkede i retning af en mindre tilbageholdenhed med den slags ting, når man udarbejdede sine projekter.

Boligministeren var inde på den diskussion, der har været om det sociale byggeri, og talte i den forbindelse om hetz og mindede om, at det var mig, der i sin tid fremdrog Herningundersøgelsen her i folketinget. Ved den lejlighed, da den undersøgelse forelå, havde vi en debat her i tinget. Jeg havde forinden som minister, jeg tror i foråret forinden, ladet foretage en undersøgelse netop i Herning. Nu kom der en ny undersøgelse, som viste et andet resultat. Jeg synes, det var ganske rimeligt og rigtigt, at jeg fremdrog dette forhold og bad boligministeren om at kontrollere resultatet af den nye undersøgelse og sammenligne den med den forrige. Det kan jeg virkelig ikke se at man med rette kan betegne som en hetz.

Boligministeren spurgte: hvad gjorde egentlig den forrige regering for at billiggøre byggeriet? Med hensyn til selve projekternes udarbejdelse foretog vi en række ting for at sikre et mere differentieret byggeri. Det gjaldt for eksempel vore henstillinger til selskaberne om at indarbejde enkeltværelser i tilknytning til lejlighederne, således at man kunne sammenlægge disse værelser med lejlighederne eller leje dem ud selvstændigt. Det ville på længere sigt kunne give mulighed for mindre lejlighedsenheder. Vi arbejdede med de generelle problemer igennem det lovforslag, der blev vedtaget af det høje ting om nedsættelsen af byggeriets udviklingsråd, et forslag, som vi jo allé var enige om. Endelig tror jeg, at overgangen fra rentesikringsordning til rentelåneordning i sig selv ville have virket i retning af en afdæmpning af omkostningerne.

Boligministeren sagde om årsagen til vanskelighederne, at han i og for sig godt kunne